

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 22-2156

ערר 22-2365

לפני כבוד חברי הוועדה:

ליאת קציר-מרגלית, עו"ד - יו"ר

ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

יערה גרופ אינט. בע"מ מס' 514289149
ע"י מר/גברת ירון אלדד

העוררת:

נ ג ד

רשות המסים

המשיבה:

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

רקע עובדתי והליכים קודמים

1. העוררת היא חברה בע"מ העוסקת ברכישה ומכירה של מצלמות דיגיטליות. בהתאם להוראות חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – **החוק** או **חוק התכנית לסיוע כלכלי**), הגישה העוררת בקשות למענקי הוצאות קבועות עבור מספר תקופות זכאות, ביניהן תקופות הזכאות מאי-יוני 2020 ומרץ-אפריל 2021 שהן מושא העררים שבפנינו.
2. ביום 21.10.2020 הודיעה המשיבה לעוררת בנוגע לבקשת המענק לתקופת הזכאות מאי-יוני 2020, כי בהתאם לחישוב המתוקן שערכה זכאית העוררת למענק עבור תקופה זו בסכום של 60,087 ש"ח. ביום 3.12.20 הגישה העוררת השגה על החלטה זו.
3. ביום 22.7.2021 דחתה המשיבה את ההשגה, בנימוק כי מקורה של הירידה בהכנסות בעסקאות עם בעלי עניין, ולפיכך היא עלולה לעמוד בניגוד לדרישת הקשר הסיבתי. באותו מועד ובנימוק זהה דחתה המשיבה גם את בקשתה של העוררת למענק עבור תקופת הזכאות מרץ-אפריל 2021.
4. בהמשך לכך הגישה העוררת ביום 5.9.2021 ערר על החלטת המשיבה בהשגה ביחס לתקופת הזכאות מאי-יוני 2020 (להלן – **הערר הראשון**). בד בבד, הגישה העוררת השגה על החלטת הדחיה ביחס לתקופת הזכאות מרץ-אפריל 2021.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

5. ביום 23.11.2021, לאחר שקיימה דיון בערר הראשון, הורתה ועדת הערר (בראשות יו"ר הוועדה, עו"ד אורית בר-לוי) על השבת עניינה של העוררת לשלב ההשגה, לצורך בחינה מחודשת של סוגיית תחולת סעיף 28(א) לחוק על המקרה. בהחלטתה ציינה הוועדה כי ישנם מסמכים נוספים וטענות הדורשים ליבון, וכי על העוררת להמציא כל מסמך שידרש ממנה על ידי המשיבה.

ההחלטה בהשגה מיום 22.5.2022

6. ביום 22.5.2022 דחתה המשיבה את ההשגות שהגישה העוררת ביחס לשתי תקופות הזכאות: מאי-יוני 2020 (שהושבה, כאמור, לבחינת המשיבה לאחר הדיון בערר) ומרץ-אפריל 2021.

7. בהחלטתה ציינה המשיבה כי לאחר שנשלחו לעוררת תשע הודעות דוא"ל לצורך השלמת מסמכים, נמצא כי חסרים מסמכים נוספים וכי גם המסמכים שהוגשו לקויים.

8. לגוף הדברים ובהתאם למסמכים החלקיים שהומצאו, שבה המשיבה על נימוקיה הקודמים וציינה כי החברה הקפריסאית **Portay Limited** (להלן – **חברת פורטריי**) היא חברה בת של העוררת, המוחזקת בנאמנות על ידי חברת נאמנות קפריסאית – **Valia Nominees Limited** (להלן – **חברת VALIA** או **VALIA**). המשיבה הוסיפה כי הכנסותיה של העוררת ירדו ירידה טבעית מהותית (שקדמה להתפרצות הקורונה) בשיעור של 40%, דבר המשפיע על שאלת קיומו של קשר סיבתי.

עוד ציינה המשיבה כי מבדיקת כרטיס החוי"ז של חברת הבת נמצא כי בשנת 2019 הונפקו חשבוניות חיוב בהשתתפות בהוצאות העוררת (בסכום של 319,465 ₪), בעוד שבשנת 2020 לא הונפקה חשבונית כזו, על אף שהונפקו חשבוניות בגין מכירת סחורות לחו"ל. המשיבה הוסיפה כי בשנת 2021 העוררת הנפיקה שתי חשבוניות לחברת הבת בגין השתתפות בהוצאות, וכי חרף בקשת המשיבה, העוררת לא המציאה את המסמכים שצורפו לחשבוניות.

9. כנגד החלטה זו הגישה העוררת את העררים שלפנינו.

טענות הצדדים

עיקר טענות העוררת

10. בכתב הערר גוללה העוררת את המסכת העובדתית וההליכים שקדמו להגשת העררים דנן.
11. כטענה מקדמית טענה העוררת כי יש לקבל את ההשגות והעררים על הסף לנוכח האיחורים במתן ההחלטות בהשגות, שהתקבלו באיחור של 111 ימים (לתקופת מאי-יוני 2020) ו-145 ימים (לתקופת מרץ-אפריל 2021) מהמועד שנקבע בסעיף 20(א)(1) לחוק. העוררת הפנתה לפסק הדין שניתן בעמ"נ (חיפה) 27710-06-121 ב.ג. ביטחון הצפון אבטחת מוסדות, ליווי

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

טיולים ומתן שירותי רפואה נ' רשות המיסים בישראל (3.1.2022, פורסם בנבו; להלן – עניין ביטחון הצפון).

12. לגופם של נימוקי הדחיה, העוררת טענה כי המשיבה לא נימקה את קביעתה כי חברת פורטריי היא חברה בת של העוררת, ולא הסבירה מדוע קביעה זו מצדיקה את דחיית ההשגה. העוררת הוסיפה כי בעלת המניות היחידה בחברת פורטריי היא חברת VALIA, ובהתאם לתצהיר עליו חתמה VALIA ביום 8.1.2010, התחייבה להחזיק את המניות בנאמנות עבור העוררת וכן למסור לה שטר העברת מניה למוכ"ז (שטר העברת בעלות על המניות כשהוא ריק מהשם של הנעבר), לפיו רשאית העוררת להעביר את המניות לנעבר עליו היא תחליט. עוד צוין בתצהיר כי חברת VALIA תמסור לעוררת דין וחשבון על הדיבידנדים והרווחים שישולמו ל VALIA וכן תשתמש בכוח ההצבעה שלה למטרות שתקבע העוררת מעת לעת.

13. העוררת הוסיפה כי הדירקטורים בחברת פורטריי מונו על ידי VALIA ואינם קשורים לעוררת או לבעליה. עוד ציינה העוררת כי ביום 28.6.2012 היא העבירה את הבעלות על שטר העברת המניות למר ירון אלדד (מנהל העוררת), המחזיק בו עד היום. לפיכך טוענת העוררת כי היא אינה בעלת המניות בחברת פורטריי, ולכן הוראת נטרול העסקאות הקבועה בסעיף 8(2)(א) לחוק אינה חלה עליה.

14. העוררת הפנתה להחלטת ועדת הערר בערר 1008-21 תחנת דלק היצירה בע"מ נ' רשות המיסים (ניתן ביום 24.3.2021; להלן – עניין תחנת דלק היצירה), וטענה כי באותו השינוי בהיקף המחזורים נבע מהחברה הקשורה עצמה ועל כן נקבע כי מוטל על העוררת נטל הוכחה כבד יותר, בעוד שבענייננו אין קשר בין הירידה בהכנסות לבין העובדה כי החברה הקשורה היא בעלת עניין.

15. העוררת הסבירה כי מאז היווסדה היא עוסקת בעיקר ברכישה ובמכירה של מצלמות דיגיטליות מתוצרת חברת קנון, וכי חברת ניופאן היא הספק היחיד שלה. בנוסף מציינת העוררת כי חברת פורטריי הקפריסאית לה היא מוכרת את הסחורה, היא למעשה לקוחתה היחידה. העוררת הרחיבה בנוגע להסדר המיוחד שיש לה עם חברת ניופאן, המאפשר לה לרכוש מניופאן מוצרים בכמויות גדולות ובמחירים אטרקטיביים וציינה כי היקף העסקאות של העוררת לאורך השנים מושפע בעיקר מצד ההיצע (מאילוסי האספקה של קנון וניופאן) ולא מצד הביקוש.

16. לטענת העוררת הירידה בעסקאות נובעת מהחלטת הספקית, חברת ניופאן, להפסיק באופן מיידי וחד צדדי את קווי האשראי ואת אספקת המוצרים לעוררת, וזאת כתוצאה ישירה מההשלכות הכלכליות של משבר הקורונה. העוררת הוסיפה ופירטה כי חברת ניופאן הפסיקה לספק לה סחורה מאז פרוץ משבר הקורונה ועד למועד הגשת העררים, משתי סיבות עיקריות:

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- א. עם פרוץ משבר הקורונה בוטל קו האשראי הנדיב שהעמידה ניופאן לרשות העוררת לנוכח החשש מקריסת עסקים, וחברת ניופאן סירבה להמשיך לספק לה מוצרים עד לפירעון מלא של האשראי שניתן.
- ב. בעקבות משבר הקורונה נוצר מחסור עולמי במוצרי קנזן שאותם מייבאת חברת ניופאן. כתוצאה מכך קיבלה ניופאן מחברת קנזן הקצאה ואספקה בכמות נמוכה משמעותית מבעבר, באופן שלא איפשר לה להקצות מוצרים לעוררת, בהינתן שחברת ניופאן מחויבת תחילה למלא את צרכי השוק הישראלי ורק לאחר מכן להציע את יתרת הסחורה למכירה בחו"ל. העוררת ציינה כי המוצרים היחידים שסופקו לה, בחודשים יוני – אוגוסט 2020, הם מוצרים שנותרו במלאי של ניופאן משנת 2019. העוררת הפנתה בעניין זה למכתבו של סמנכ"ל הסחר של חברת ניופאן מיום 1.8.2021, שצורף לערר.
17. לנוכח האמור טענה העוררת כי כל הירידות בעסקאותיה נבעו מגורם חיצוני לחלוטין (הפסקת האספקה וקו האשראי מחברת ניופאן), וזאת כתוצאה ישירה ממשבר הקורונה, ולפיכך כל אירוע אחר אינו רלוונטי לירידה במחזורי ההכנסות.
18. לטענת העוררת, היא העבירה למשיבה שורה ארוכה של אסמכתאות וראיות לקיומן בפועל של העסקאות נשוא הבקשה וכן לשילוחן לחו"ל, וכי לאחר הבדיקה שערכה המשיבה לא עלתה עוד כל טענה מצדה כי העוררת ביצעה טעויות מכוונות או בלתי מכוונות.
19. העוררת הוסיפה כי לא קיימים אצלה חיובים או זיכויים כלשהם של דמי ניהול, לא בין בעלי העניין ולא עם גורמים אחרים. עוד צוין כי לאחר דחיית ההשגה הראשונה, הציעה המשיבה לעוררת הצעת פשרה המבוססת על ההוצאות הקבועות בפועל (אשר נדחתה על ידי העוררת), כך שגם לשיטתה היה מקום לתשלום מענק לעוררת.
20. העוררת טענה כי המשיבה לא נימקה כיצד הגיעה למסקנה לפיה היתה לה ירידה טבעית בשיעור של 40% המשפיעה על שאלת הקשר הסיבתי, ומלבד קביעה לקונית זו לא הביאה תחשיבים או הסברים כלשהם. בעניין זה הפנתה העוררת להסבריה בהשגה שהגישה.
21. באופן דומה טענה העוררת כי המשיבה לא הבהירה את הנימוק בהחלטתה בנוגע לפירוט החשבונות בדבר השתתפות בהוצאות בינה לבין חברת הבת, וציינה כי בניגוד לטענת המשיבה, היא העבירה לה את הרשימה שצורפה לחשבונות ביום 26.5.22 (יום לאחר קבלת החלטת דחיית ההשגות).
22. בהמשך לכך טענה העוררת כי ועדת הערר השיבה את הדיון לשלב ההשגה רק לצורך בירור תחולת סעיף 8(2)(א) על עניינה. לטענתה, רשימת המסמכים שביקשה ממנה המשיבה אינה נוגעת כלל לסעיף זה. העוררת הוסיפה כי מנהלה הקדיש לילות רבים בחיפוש ואיתור המסמכים המבוקשים, וכי רואי החשבון שלה דרשו סכומי כסף ניכרים עבור איסופם, ובסופו של דבר הועברו למשיבה במועד כ-85% לפחות מהחומרים שנדרשו, וחלק קטן מהחומר הועבר מיד לאחר קבלת החלטת הדחייה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

23. העוררת הוסיפה וטענה כי המשיבה שינתה את טענותיה לאורך ההליך, תוך פירוט דוגמאות לכך, וגם בשל כך יש לקבל את העררים.

עיקר טענות המשיבה

24. בנוגע לאיחור במתן ההחלטה בהשגה טענה המשיבה כי משעה שהעוררת עצמה גרמה לעיכוב במתן ההחלטה עקב אי שיתוף פעולה ואי המצאת מסמכים, היא מושתקת מקבלת כל סעד מנהלי, לא כל שכן סעד הנובע מאיחורה של המשיבה. באשר לאיחור עצמו נטען כי המועד לקבלת החלטה בהשגה נקבע ללא סנקציה בצדו, בשונה מהוראות מקבילות בחוקי מס אחרים, וכי הדבר נעשה בכוונת מכוון. הודגש כי המשיבה מטפלת במספר רב של השגות, הרבה מעל הצפי וההיערכות הראשונית, כאשר היקפי הטיפול בבקשות ובהשגות הוא חסר תקדים. עוד נטען כי המחוקק קבע פתרון לעיכוב אפשרי במתן ההחלטות בדמות המנגנון לתשלום מקדמות על חשבון המענק, כפי ששולם לעוררת במקרה זה. המשיבה הוסיפה כי העוררת לא השיבה את המקדמה כנדרש ולמרות זאת היא מבקשת סעד מוועדת הערר. בנוסף נטען כי ניתן לרפא את הפגם בסנקציות חלופיות כגון פסיקת הוצאות או הימנעות מפסיקת הוצאות במקרה שהבקשות נמצאו לא מוצדקות. לבסוף נטען כי היה על העוררת להגיש ערר מיד עם חלוף המועד ומשלא עשתה כן היא מושתקת מלטעון נגד האיחור.

25. לגופם של נימוקי הדחיה ציינה המשיבה כי במסגרת בדיקת ההשגה הראשונה התעורר חשש לאי קיומו של קשר סיבתי, ולפיכך היא החליטה לדחות את ההשגה. לטענתה, במהלך הדיון שנערך בערר הראשון היא הדגישה כי העוררת אינה משתפת פעולה בהמצאת המסמכים, וכי המשיבה מוגבלת ביכולת לבדוק מידע הנוגע לחברת הבת בהיותה חברת חוץ, כך ששיתוף הפעולה של העוררת נדרש באופן מיוחד. בהמשך לכך נקבע בהחלטת הוועדה בערר הראשון כי על העוררת להמציא כל מסמך הנדרש ממנה. לטענת המשיבה, מאז אותו דיון נשלחו לעוררת מספר דרישות מסמכים ותזכורות רבות, אולם היא שבה ונמנעה משיתוף פעולה והמציאה מסמכים באופן חלקי בלבד. לטענת המשיבה יש לדחות את הערר עקב אי שיתוף פעולה מצד העוררת.

26. המשיבה טענה כי העוררת לא הוכיחה שהעסקאות שביצעה עם החברה הקשורה הן עסקאות אמיתיות וכי אין מקום לנטרל אותן מחישוב המענק. בנוסף טענה המשיבה כי העוררת לא הוכיחה כי הירידה בהכנסותיה נבעה ממגפת הקורונה, במיוחד בשים לב לירידת המחזורים שהחלה עוד לפני התפרצות המגפה, בחודשים ינואר-פברואר 2020. לכך ביקשה המשיבה להוסיף את הוצאות החשבונות הכפולות בשנת 2021 בגין השתתפות בהוצאות קבועות שאותן הוציאה חברת הבת לעוררת, לאחר שבשנת 2020 לא הוצאה חשבונית - לטענת המשיבה יש בנתון זה להמחיש כיצד ניתן לשלוט במועד הוצאות החשבונית וליצור יש מאין ירידת מחזורים, כאשר מדובר בחברות קשורות.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

27. המשיבה הפנתה לסעיף 8(2)(א) לחוק, וטענה כי נקבע בו באופן קטגורי כי יש לנטרל כל עסקה של חברה עם בעלת מניותיה, ללא כל סייגים ומבלי לערוך בחינה של שאלת הקשר הסיבתי. לטענת המשיבה, החרגה זו אינה קשורה לאופייה של עסקה כזו או אחרת אלא לעצם יכולתה של החברה ובעלי העניין לשלוט בעיתוי הוצאת החשבונות שלא בהתאם למועד המהותי של העסקה, ומבלי לאפשר מעקב אחר טענות הקשורות לתנאי ההתקשרות בין הצדדים.

28. המשיבה הוסיפה כי אין דרך לעקוב ולדעת האם היתה לבעל המניות השפעה בפועל על ההחלטות הקשורות למועדי הדיווח של החשבונות מושא תקופת הבסיס והזכאות, וכי כל תכליתה של החרגה היא למנוע מהמשיבה להידרש לבדיקות פרטניות מעין אלו.

29. לטענת המשיבה מסקנה זו מקבלת משנה תוקף במקרה שלפנינו, בו תיקנה העוררת את דיווחיה למע"מ לאחר הגשת הבקשה, באופן ששינה את תקופת הבסיס הרלוונטיות למענקים תוך הוספת דיווחים של למעלה מ-2 מיליון ₪ בדיעבד וללא כל הסבר מניח את הדעת.

טענות העוררת בתגובה לכתב התשובה

30. בתגובתה לכתב התשובה שבה העוררת על טענתה כי המשיבה ביקשה וקיבלה אסמכתאות פנימיות וחיצוניות בנוגע לכל עסקה שביצעה במהלך השנים 2019-2021, וכי המסמכים שהעבירה כוללים הוכחות וראיות חד משמעיות לגבי העיתוי ושרשרת האספקה של הסחורות, עד למכירתן. נטען כי המשיבה בדקה לעומק גם את מאזני החברה, את קבלני המשנה והיועצים, את חוזי השכירות ועוד, ולא מצאה כל פגם.

31. בנוגע לחשבונות בין החברות בדבר השתתפות בהוצאות אליהן הפנתה המשיבה, ציינה העוררת כי טענת המשיבה בהקשר זה אינה ברורה ומכל מקום חשבונות אלה מהוות פחות מ-1% מעסקאותיה בשנת הבסיס.

32. בנוגע לנימוק הנוגע לכך שהירידה בהכנסות החלה עוד לפני התפרצות הקורונה, ציינה העוררת כי הסבירה בכתב ההשגה בפירוט מדוע מדובר בטענה שגויה וחסרת יסוד, וכי המשיבה לא הבהירה כיצד חושבה הירידה הנטענת או על סמך מה מבוססת הקביעה כי היא אינה נובעת מהשפעת הקורונה. לגוף הטענה, העוררת ציינה כי מחזור ההכנסות בחודש ינואר 2020 אמנם היה נמוך יותר מהחודש המקביל בשנת 2019, אולם המחזור בפברואר 2020 היה גבוה יותר בקרוב ל-65% מהמחזור המקביל בשנת 2019.

הדיון בערר והמסמכים שהוגשו לאחרי

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

33. ביום 30.10.2022 התקיים דיון בערר, באמצעים טכנולוגיים. הדיון התמקד בסוגיית הקשר בין העוררת לחברת פורטריי, זאת גם על רקע הדו"ח השנתי של העוררת לשנת 2018 שצורף לתיק הערר ערב הדיון, ובו מצוינת חברת פורטריי כ"חברה בת" של העוררת.
34. בהמשך לדיון ולבקשת הוועדה צירפה העוררת את הדו"ח השנתי לשנת 2019 ואת התייחסותה לאמור בדו"ח השנתי לעניין היחס בין החברות. העוררת הפנתה להגדרת "חברה-בת" בחוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968, וטענה כי השימוש במונח "חברה בת" בדו"חות הכספיים נובע מכך שבהתאם לכתב הנאמנות העוררת מחזיקה בכוח ההצבעה ויכולה למנות את המנהלים בחברת פורטריי, אולם היא אינה בעלת מניות בחברת פורטריי ולכן הוראת סעיף 8(2)(א) לחוק המתייחסת ל"בעל מניות בחברה" אינה חלה עליה.
35. בתגובת המשיבה מיום 1.12.2022 טענה המשיבה כי העוררת לא יכולה לטעון טענות העומדות בסתירה לדו"ח שהוגש לרשויות המס ולפיכך, כפי שצוין בדו"חות הכספיים, חברת פורטריי היא חברה בת של העוררת והעוררת היא בעלת המניות בה.

דיון והכרעה

36. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים, באנו לכלל מסקנה כי דין העררים להידחות. נפרט להלן את הטעמים להחלטתנו.

נטרול עסקאות בין חברות קשורות ודרישת הקשר הסיבתי – התשתית המשפטית

37. סעיף 8(2)(א) לחוק קובע כי עסקאות המתקיימות בין בעל מניות בחברה ובין החברה עצמה (וכן בין שותף לשותפות בה הוא שותף), לא ייכללו במחזור העסקאות של העוסק לצורך חישוב המענק:

"עסקה" – למעט מכר טובין או מתן שירות מאת בעל מניות בחברה או שותף בשותפות לחברה שהוא בעל מניות בה או לשותפות שהוא שותף בה, לפי העניין; (סעיף 8(2)(א) לחוק; להלן – הוראת נטרול העסקאות).

38. בהחלטות ועדות הערר השונות צוין כי הטעם המרכזי להוראת נטרול העסקאות הוא כי עסקאות בין חברה לבעלי עניין כרוכות בניגוד עניינים (פוטנציאלי/מובנה) וקיים חשש שהעסקאות אינן משקפות אינטראקציה עסקית אותנטית או שמא הדיווחים לרשויות המס אינם משקפים באופן נאות את האינטראקציה העסקית בין הצדדים (ראו עניין תחנת דלק היצירה; ערר 1947-21 סנסה ייצור נייר בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 2.2.2022); ערר 1609-21 מפעלי אחים עאמר נ' רשות המסים (ניתן ביום 25.01.2022); ערר 1836-21 חלפון רפי אחזקות (1993) בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 27.12.2021)). בנוסף, צוין כי

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

בחינה פרטנית של העסקאות השונות שהתקיימו בין החברה לבעלי העניין וניסיון להתחקות אחר טיב העסקאות ואופיין עומד בסתירה לשיקולי הפשטות והיעילות, המהווים חלק מתכלית החקיקה (ערר 21-1664 ארג'נטרו אחזקות בע"מ נ' רשות המיסים, ניתן ביום 30.1.2022, פסקאות 41-42).

39. **בעניין תחנת דלק היצירה** נדונה בהרחבה הוראת נטרול העסקאות. בין היתר נקבע שם כי כאשר מדובר בעסקה בין בעל המניות לחברה עצמה, אליה מתייחסת לשון החוק במפורש, קיימת "חזקה חלוטה" שיש לנטרל את אותה העסקה ממחזור העסקאות. עוד נקבע כי כאשר מדובר בעסקה עם בעלי עניין או צדדים קשורים אחרים שעליהן לא חלה במפורש הוראת נטרול העסקאות (כגון עסקאות עם נושאי משרה בחברה או בין חברות אחיות וכדומה), מוטל על העוסק נטל מוגבר להוכחת הקשר הסיבתי. ככל שהקשר בין החברה לבעל העניין הדוק יותר, הנטל להוכיח את הקשר הסיבתי יהיה כבד יותר (ראו **עניין תחנת דלק היצירה**, פסקה 38).

דרישת הקשר הסיבתי

40. חוק התכנית לסיוע כלכלי מורה על מתן מענקים לעסקים שנפגעו בשל ההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה, בתקופות שנקבעו בחוק. תנאי סף לקבלת המענק הוא כי חלה ירידה בין מחזור ההכנסות של העסק בתקופת הבסיס למחזור ההכנסות בתקופת הזכאות בשיעור שנקבע בחוק. תנאי נוסף הוא כי הירידה במחזורי העסקאות "**נגרמה מההשפעה הכלכלית של נגיף הקורונה החדש**" (סעיף 38(3) לחוק), דהיינו, נדרש קיומו של קשר סיבתי בין הירידה במחזור עסקאותיו של העסק לבין השפעת התפרצות מגיפת הקורונה.

41. בפסיקת בתי המשפט ובהחלטות ועדות הערר נקבע כי לצורך הוכחת קיומו של הקשר הסיבתי די בירידת המחזורים בהתאם לקבוע בחוק ואין צורך להוכיח קיומו של הקשר הסיבתי באופן פוזיטיבי. ככל שמבקשת רשות המיסים לטעון כי נותק הקשר הסיבתי, עליה להציג ראיות לכאורה לכך. במידה ותעשה כן, יעבור נטל ההוכחה לכתפי העוסק לביסוס קיומו של קשר זה. כך קבע בית המשפט העליון בבר"מ 7502/22 **רשות המיסים נ' פודולסקי** (פורסם בנבו, 22.01.2023):

"סעיף 38(3) לו קובע, כזכור, תנאי לקבלת המענק, והוא כי הירידה במחזורי העסקאות בהשוואה לתקופת הבסיס "נגרמה מההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה החדש". הלכה למעשה, הדרך להוכיח עמידה בתנאי זה היא הצבעה על נתונים של ירידה במחזורי העסקאות בהשוואה לתקופת הבסיס. הא – ותו לא.

... ככל שלטענת רשות המיסים נותק הקשר הסיבתי בין הירידה במחזור ההכנסות של העוסק לבין השלכותיו של נגיף הקורונה – קרי, כי לא מתקיים

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

התנאי הקבוע בסעיף 8(3) לחוק – על רשות המסים לבסס טענתה זו ולסתור את החזקה באשר לכך שמגפת הקורונה הייתה הגורם הדומיננטי לשינוי. אם אכן תציג ראיות לכאורה לכך – או אז יעבור הנטל לכתפי העוסק להוכיח אחרת.” (שם, פסקה 22 לפסק הדין)

42. בעניין בטחון הצפון הבהיר בית המשפט כי לצורך העברת הנטל לעוסק נדרשת רשות המסים להצביע על “ממצאים עובדתיים מהימנים” המעמידים בספק את קיומו של קשר הסיבתי (שם, פסקה 53 לפסק הדין). בפסק הדין בפסיקות קודמות של ועדות הערר הוזכרו ממצאים שונים שהוכרו ככאלו שמעבירים לעורר את הנטל הראייתי להוכחת קיומו של הקשר הסיבתי. בין היתר, נקבע כי העורר נדרש להוכיח את הסיבה לירידת המחזורים כאשר חלה ירידה בהיקף ההכנסות שלו עוד לפני משבר הקורונה, או שחל שינוי אחר בעסק לפני פרוץ המגפה (עניין בטחון הצפון, שם; ערר 1133-21 מאסטר ביי בע”מ נ’ רשות המסים (ניתן ביום 19.5.2021); ערר 2153-21 אבו זהרה למסחר כללי נ’ רשות המסים (ניתן ביום 23.2.2022)), או כאשר חל שינוי באופי הפעילות של העסק ללא קשר למשבר הקורונה (ערר 1130-21 חיאדרה חאלד נ’ רשות המסים (ניתן ביום 5.7.2021); ערר 1256-21 א.א.ס.ף פיתוח - עבודות קבלניות וצמ”ה בע”מ נ’ רשות המסים (ניתן ביום 10.10.2021)).

הקשר בין העוררת לחברת פורטריי

43. כאמור, המשיבה קבעה בהחלטותיה כי היחסים בין העוררת לחברת פורטריי הם של חברה אם וחברה בת (בהתאמה), ולפיכך יש לנטרל את ההכנסות מחברת פורטריי, דבר המוביל לאי-זכאותה למענקים. העוררת אינה מכחישה כי קיימים יחסים קרובים בין החברות, אולם לטענתה היא אינה בעלת המניות בחברת פורטריי ולפיכך הוראת נטרול העסקאות בחוק אינה חלה עליה כחזקה חלוטה.

44. על מנת לעמוד על הקשר בין החברות, נפנה תחילה למסמכי הייסוד של חברת פורטריי. בהתאם לאישור ההתאגדות מרשם החברות בקפריסין שצורף לערר, חברת פורטריי התאגדה ונרשמה ביום 11.9.2009. על פי אישור רשם החברות הקפריסאי מיום 7.10.2021, בעלת המניות היחידה בחברת פורטריי היא חברת VALIA, המחזיקה במלוא הון המניות של החברה (1,000 מניות, בערך של 1 יורו למניה). כמו כן, בהתאם לאישור רשם החברות הקפריסאי מיום 10.2.2022, הדירקטורים של חברת פורטריי הם Irene Eveviadou ו- Myrofora Semeon אשר לדברי מייצג העוררת, מונו על ידי חברת VALIA.

45. בנוסף לאישורי רשם החברות הקפריסאי, צירפה העוררת לערר “הצהרת נאמנות” (DECLARATION OF TRUST) מיום 8.10.2010, הנושאת את חתימת חברת VALIA. מפאת חשיבותה של הצהרה זו לענייננו, נביא להלן את נוסחה בעברית על פי התרגום הנוטריוני שצורף לערר:

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

"אנחנו, חברת VALIA מניקוסיה, מאשרים ומצהירים בזה כי אנו מחזיקים את המניות המוצגות בנספח להלן הרשומות בשמי בתור נאמן עבור חברת ימבה גרופ אינט בע"מ מרחוב העירית 30, מעלה אדומים 9853 ישראל (להלן: "הבעלים"), ואנחנו מתחייבים ומסכימים לא להעביר את המניות הנ"ל, לא לערוך בהן עסקאות או להקנות אותן, או כל אחת מהן, למעט לפי הוראת הבעלים מעת לעת. על מנת לתת תוקף מלא לנאמנות שהוצהרה בזה, אנו מפקידים בזאת אצל הבעלים תעודה עבור המניות הנ"ל יחד עם שטר העברה חתום ריק ואנחנו מסכימים במפורש את הבעלים בכל עת למלא את שטר ההעברה בהכנסת השם או שמות של כל נעברים ואת תאריך ההעברה המלא ולמלא בו כל פרט הכרחי אחר.

וכן אנו מצהירים שלא נוכל לחזור בנו מסמכות זו. כמו כן אנו מתחייבים ומסכימים לתת לבעלים דין וחשבון (או: להתחייב מול הבעלים) על כל הדיוידנדים והרווחים שישולמו לנו מעת לעת עבור המניות האמורות ועבור כל הכספים או הרווחים האחרים שיעמדו לתשלום עבורנו לגביהן. כמו כן אנו מתחייבים ומסכימים להשתמש בכוח ההצבעה שלנו בתור בעלים של המניות הנ"ל באופן, ולמטרות, שיורו או יקבעו הבעלים מעת לעת."

46. הצהרת הנאמנות נמסרה לעוררת יחד עם שטר העברת מניות מותנה (INSTRUMENT OF TRANSFER), בו נקבע כי בתמורה לתשלום סכום של 1,000 יורו מאת הנעבר (עליו תחליט העוררת), תעביר חברת VALIA את מניותיה בחברת פורטריי לנעבר, אשר יחזיק את המניות בכפוף לאותם תנאים בהם החזיקה אותן חברת VALIA.

47. להשלמת התמונה יצוין כי ביום 28.6.2012 העבירה העוררת את שטר העברת המניות האמור למר ירון אלדד, בעל המניות בעוררת (להבטחת הלוואת בעלים והעמדת ערבות אישית, בהתאם להחלטת אסיפת הדירקטוריון מיום 28.6.2012). לפי הצהרת מר אלדד, שטר ההעברה נמצא בבעלותו עד היום, מבלי שמומשו תנאי ההעברה הנקובים בו.

48. מקור נוסף השופך אור על יחסייהן של העוררת וחברת פורטריי הם דו"חותיה הכספיים של העוררת כפי שהוגשו לרשויות המס, בהן מוגדרת חברת פורטריי כ"**חברה בת**" של העוררת. כך, בביאור 5 לדו"ח הכספי לשנת 2019 (אשר נחתם ביום 15.8.2021), נכתב כדלקמן:

"באור 5 – השקעה בחברת בת

החברה מחזיקה במלוא הון המניות של חברת Portray Limited הרשומה בקפריסין. החברה (פורטריי – ל.ק.) הוקמה לצורך פעילות החברה (העוררת – ל.ק.) באיחוד האירופי. הון המניות של חברת הבת הינו 1,000 מניות בנות 1 אירו

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערך נקוב. המניות מוחזקות בנאמנות על ידי חברת נאמנות קפריסאית".
(ההערות בסוגריים נוספו – ל.ק.)

יצוין כי נוסח זהה מופיע גם בדו"ח הכספי של העוררת לשנת 2021 שנחתם ביום 3.7.2023. בדיון שהתקיים ביום 30.10.2022, טען מייצג העוררת, מר אלדד, כי אין ליחס משמעות יתרה לכך שחברת פורטריי תוארה בדו"ח הכספי לשנת 2018 כ"חברה בת" של העוררת, שכן לדבריו, הדו"ח הכספי "נועד לצרכים מסוימים והוא נכתב לאחר שהחברה הוקמה ב 2009 וזה רץ איתה קדימה לכן אני מבקש שתיתנו משקל לעובדות" (פרוטוקול הדיון, עמ' 10, 11, שורות 31-33). דא עקא, נוסח זהה והתייחסות זהה נכללו גם בדו"ח הכספי לשנת 2021, אשר כאמור נחתם והוגש למס הכנסה ביום 3.7.2023 – לאחר הדיון בעררים דן.

49. המשיבה טענה כי לא ניתן להתעלם מהצגת היחסים בין החברות במסמכים רשמיים של העוררת עצמה, ואכן יש טעם בטענה זו. בעמ"נ 62994-01-22 מגדלי ברקת חברה להקמת מבנים בע"מ נ' רשות המיסים (30.11.2022; פורסם בנבו), נדונה הוראת ההחרגה הקבועה בסעיף 7 לחוק התכנית לסיוע כלכלי, שעניינה עוסק המדוווח לפי סעיף 8א לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] בשל עבודה הנמשכת למעלה משנה. בפסק הדין התייחס בית המשפט לעובדה שהמערערת הצהירה בדו"חותיה הכספיים כי היא מיישמת בדיווחיה את הוראות סעיף 8א לפקודה, וקבע:

"בהקשר זה אזכיר כי המערערת הגישה את הדו"ח לשנת 2020, רק לאחר החלטת ועדת הערר וקודם להגשת הערעור לבית המשפט. משמעות הדבר היא כי על אף שידעה היטב אודות הסוגיה השנויה במחלוקת בין הצדדים, רואי החשבון שלה עדין סברו כי דרך הדיווח הנכונה היא בהתאם לתקן 4 החלת סעיף 8א לפקודה, וחזקה כי ידעו מדוע. לא בנקל יוכל נישום לסטות ממצג שהציג בדוחות הכספיים שהגיש [על כן, ראו לדוגמה: ע"א 732/15 פקיד שומה נ' בנלי טל ואח' (21.3.16)], ואיני מוצא לנהוג באופן שונה בעניינה של המערערת." (פסקה 50 לפסק הדין; ההדגשה נוספה – ל.ק.)

50. דברים אלו יפים גם לענייננו. העוררת הצהירה בדו"חות הכספיים (גם באלו שהוגשו לאחר הדיון בעררים) כי חברת פורטריי היא חברה בת שלה וכי העוררת מחזיקה במלוא הון מניותיה של פורטריי. להצהרה זו יש משקל משמעותי. אכן, בדו"חות הכספיים צוין גם כי המניות מוחזקות בנאמנות על ידי חברת VALIA. האם עובדה זו מאפשרת שלא להחיל את הוראת נטרול העסקאות על העוררת? אנו סבורים שהתשובה לכך בשלילה, כפי שיפורט להלן.

51. סוגיית הבעלות בנכסים המוחזקים בנאמנות נדונה בשורה ארוכה של פסקי דין (ראו לדוגמה ע"א 3829-91 אבינועם וואלס נ' נחמה גת, מח(1) 801). בנוגע לאבחנה בין בעלות פורמאלית (רשומה) לבעלות מהותית בנכס, נקבע בעמ (ת"א) 25689-02-13 רוני לרנר נ' פקיד שומה תל אביב 3 (13.2.2020; פורסם בנבו):

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

“נראה כי המשיב נקלע לכלל טעות באשר למהות מוסד הנאמנות, לפי שבנאמנות מי שרשום כבעל הנכס ומתנהג כבעל הנכס בפני כל העולם אינו הבעלים. מכאן, שככל שמדובר בנאמנות בהחלט קיים מצב שהנאמן הוא גם הבעלים (באופן פורמאלי) וגם לא הבעלים (באופן מהותי)”. (פסקה 65 לפסק הדין; ההדגשה נוספה – ל.ק.)

ובהמשך:

“זה האופן בו פועלת נאמנות: “...הבעלות הרשומה היא זו של האחראי על ניהול העסק בהתאם לדין החל עליו, בעוד הבעלות שביושר היא של גורם אחר” (שם, עניין וואלס)”. (פסקה 66 לפסק הדין)

וכן:

“כאמור, הבעלות הרשומה או הפורמאלית היא של הנאמן בעוד הבעלות שביושר או הבעלות המהותית היא של הנהנה ולו לצרכי מס.” (פסקה 67 לפסק הדין)

52. רישומה של VALIA כבעלת המניות הפורמאלית ברשם החברות בקפריסין, בהיותה הנאמנת של העוררת לעניין זה, אינה סותרת את העובדה שהעוררת היא בעלת המניות המהותית, והיא עצמה מתייחסת לחברת פורטריי כחברה בת בדיווחיה הכספיים.

אף לשיטת העוררת בתגובתה מיום 5.12.2022, היא בעלת “כוח ההצבעה” בחברת פורטריי וכן יכולה למנות את מנהלי החברה (אף שבחירה לטענתה שלא לעשות כן). זאת ועוד, בהתאם לאמור בדו”חות הכספיים וכפי שהעיד מר אלדד בדיון, כל קיומה של פורטריי הוא לצורך מכירת מוצרים מהעוררת לשוק האירופי:

“נציג העוררת: בתפיסה היא (חברת פורטריי) הוקמה לצורך עבודה עם ימבה (העוררת) זה המטרה שלה” (פרוטוקול הדיון, עמ' 5, שורה 16; ההערות בסוגריים נוספו- ל.ק.).

53. יוצא אפוא כי העוררת מחזיקה במלוא מניותיה של חברת פורטריי (באמצעות חברת VALIA), ובהתאם לשטר הנאמנות היא בעלת השליטה בפורטריי ובידה הסמכות להורות לחברת VALIA כיצד לנהל את החברה ומה ייעשה ברווחיה; חובותיה של חברת VALIA כנאמנת מופנות בראש ובראשונה לניהול חברת פורטריי בהתאם לאינטרסים ולהוראותיה של העוררת. VALIA אינה רשאית להעביר את המניות או לעשות כל שינוי בחברת פורטריי ללא אישורה של העוררת. בידי העוררת היתה נתונה גם האפשרות להעביר את הבעלות במניות בכל עת למי שתבחר, בהתאם לשטר ההעברה.

54. בהקשר זה נציין כי העובדה ששטר ההעברה נמצא מאז שנת 2012 בבעלותו של מר אלדד, אינה משנה ממסקנתנו. ראשית, בהתאם להצהרתו של מר אלדד, עד למועד זה לא שילם את התמורה הנקובה בשטר עבור המניות וההעברה לא בוצעה בפועל (ראו פרוטוקול הדיון,

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

עמ' 4, שורות 31-35). גם אם תשולם התמורה על ידי מר אלדד, הרי שבהתאם לאמור בשטר ההעברה הנעבר יחזיק במניות באותם תנאים בהם החזיקה חברת VALIA, היינו בנאמנות עבור העוררת ובהתאם להנחיותיה; שנית, מר אלדד הוא ממילא בעל המניות היחיד בעוררת ובעל השליטה בה.

55. גם לו היינו מקבלים את טענת העוררת לפיה היא אינה בעלת המניות הפורמלית בחברת פורטריי, הרי שאין חולק כי היא "הבעלים" בהתאם להגדרתה בשטר הנאמנות והיא בעלת השליטה בפועל. ככזו, קיים קושי להתחקות אחר מהות העסקאות בין החברות, מועדי ההתחשבות ביניהן והאינטרסים העומדים מאחוריהן. המשיבה הצביעה על כך שבשנת 2019 חייבה העוררת את חברת פורטריי בהשתתפות בהוצאות העוררת בסך של כ- 320,000 ₪; בשנת 2020 לא הונפקה חשבונית חיוב בגין השתתפות בהוצאות ואילו בשנת 2021 הנפיקה העוררת שתי חשבוניות לחיוב חברת פורטריי בהשתתפות בהוצאות, האחת (במאי 2021) בסך של כ- 390,000 ₪ והשנייה (בדצמבר 2021) בסך של כ- 470,000 ₪. אי-חיובה של פורטריי בהשתתפות בהוצאות העוררת בשנת 2020 (הגם שבשנה זו מכרה העוררת סחורה לחברת פורטריי, גם אם בהיקף קטן יותר), וחיובה הכפול בשנת 2021, מעוררים לכל הפחות סימני שאלה ומהווים דוגמה ליכולתה של העוררת – בעלת השליטה בפורטריי – לשלוט במועד החיוב ובתוך כך להשפיע על גובה מחזור ההכנסות של העוררת.

56. תשובתה של העוררת לממצא זה של המשיבה אינה מספקת. העוררת ציינה כי טענת המשיבה אינה ברורה וכי בכל מקרה החשבוניות שצוינו "מהוות פחות מ-1% מעסקאות החברה בשנת הבסיס". היעדר הסבר ענייני לאי-הוצאת חשבונית בשנת 2020 ולחיוב כפול בשנת 2021, מקשה על קבלת טענת העוררת ליחסים עסקיים ונטולי השפעות בין החברות. אף העובדה שמדובר בסכום נמוך יחסית למחזור ההכנסות השנתי בשנת 2019 אינה משנה מהעיקרון העומד בבסיס הוראת נטרול העסקאות, הנעוץ ביכולת השליטה של העוררת.

57. עוד יצוין כי קושי זה מתעצם לנוכח העובדה שחברת פורטריי היא חברה זרה הפועלת בקפריסין ואין בידי המשיבה יכולת להצליב מידע ועסקאות בין החברות הקשורות באופן מלא.

58. מכל האמור לעיל, מסקנתנו היא כי העוררת היא בעלת המניות בחברת פורטריי לעניין הוראת סעיף 8(2)(א) לחוק ומשכך יש לנטרל ממחזורי עסקאותיה את העסקאות עם חברת פורטריי.

קיומו של קשר סיבתי

59. משקבענו כי הוראת נטרול העסקאות חלה על העוררת וממילא היא אינה זכאית למענקים בשל כך, איננו נדרשים להכריע בסוגיית הקשר הסיבתי. למעלה מן הצורך ומבלי לקבוע מסמרות בעניין זה, יצוין בקצרה כי מהנתונים והאסמכתאות שהוצגו בפנינו נראה כי

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

דרישת הקשר הסיבתי מתקיימת בעניינה של העוררת – כך עולה מדיווחי ההכנסות של העוררת למע"מ, המשקפים ירידה חדה וברורה בהכנסות העוררת החל מחודש מרץ 2020 ולכל אורך תקופת הקורונה. לאלו מצטרף מכתבו של סמנכ"ל חברת ניופאן מיום 1.8.2021, לפיו בעקבות פרוץ מגיפת הקורונה, הפסיקה ניופאן אספקת סחורה לעוררת למשך מספר חודשים וכן כי משבר הקורונה העולמי גרם למחסור במוצרי קנון בעולם אשר מנע מניופאן להמשיך ולספק לעוררת מוצרים גם בהמשך. אף הירידה בהכנסות בחודשים ינואר-פברואר 2020 עליה הצביעה המשיבה, אינה מעידה לטעמנו על מגמת ירידה שקדמה לקורונה ומנתקת את הקשר הסיבתי, ונראה כי היא מתיישבת עם התנודתיות המאפיינת את הכנסות העוררת גם בשנת 2019.

עם זאת, משקבענו כי הוראת נטרול העסקאות חלה על העוררת ולאחר נטרול העסקאות עם חברת פורטריי לא זכאית העוררת למענקים, אין בקיומו של הקשר הסיבתי כדי לסייע לעוררת במקרה דנן.

האיחור במתן החלטות בהשגות

60. העוררת טענה כי יש לקבל את העררים גם בשל איחורי המשיבה במתן החלטות בהשגות, העומדים על 111 ימים ו-145 ימים מעבר לתקופה שנקבעה בחוק.

61. סוגיית האיחור במתן החלטה בהשגה נדונה בבית המשפט העליון בבר"מ 7502/22 רשות המיסים נ' בוריס פודולסקי (ניתן ביום 22.1.2023; להלן – **עניין פודולסקי**). ביחס לסוגיה זו נקבע כי בהיעדר קביעה מפורשת בחוק המטילה סנקציה על אי-עמידה במועד, אי-מתן החלטה בהשגה במועד אינה מובילה "אוטומטית" לקבלתה. לצד זאת נקבע כי יש בהחלט לייחס משקל נכבד לעיכוב במתן החלטה, בפרט כאשר מדובר בעיכוב משמעותי:

"במכלול הנסיבות, ובהתחשב בשיקול של העומס המוטל על ועדת הערר כמו גם בשיקול של הקופה הציבורית, אני סבורה כי חריגה מהמועד הקבוע בסעיף 20(א)(1) לחוק הסיוע הכלכלי אינה מחייבת את קבלת ההשגה באופן אוטומטי כאשר אין מדובר בעיכוב משמעותי (ראו לעניין זה: ברק-ארז, בעמ' 414-415). לצד זאת, יש בהחלט מקום לייחס משקל נכבד לעיכוב במתן החלטה בהשגה, בפרט כאשר מדובר בעיכוב משמעותי. בהיקש מסעיף 6(א) לחוק לתיקון סדרי מינהל (החלטות והנמקות), התשי"ט-1958, ניתן לומר כי אי-עמידה במועד הקבוע לא תביא אמנם לקבלת ההשגה באופן אוטומטי, ואולם במקרה זה על רשות המיסים יוטל נטל הראיה להוכיח כי החלטה על דחיית ההשגה הייתה נכונה, מבלי שחזקת התקינות המינהלית תעמוד לימינה." (פסקה 24 לפסק הדין)

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

קביעה זו הוזכרה וחודדה גם בבר"מ 1692/23 **קבוצת ברקת יזמות והקמת מבנים בע"מ נ' רשות המיסים** (פורסם בנבו, 27.7.2023; ראו פסקה 20 לפסק הדין).

62. האיחור בעניינה של העוררת הוא אכן איחור לא מבוטל אולם בהתאם לעקרונות שנקבעו בפסיקה, אין בו כשלעצמו כדי להביא לקבלת העררים.

סוף דבר

63. העררים נדחים.

64. לנוכח תוצאת העררים, שקלנו לחייב את העוררת בהוצאות ההליך. נזכיר כי אחד מנימוקי דחיית ההשגות היה כי העוררת לא שיתפה פעולה באופן מלא עם המשיבה לעניין המצאת המסמכים. לצד זאת, אנו ערים לכך שהעוררת, אשר לא היתה מיוצגת בהליך דנן, נדרשה להמציא מסמכים רבים ואף נשאה בעלות תרגום נוטריוני של חלקם. עוד מצאנו להביא בחשבון כי העוררת מתמודדת עם קשיים כלכליים לא מבוטלים ואת העובדה שהשבת המקדמות ששולמו לעוררת, המתחייבת מהחלטתנו, תעמיד בפני העוררת קשיים נוספים. סיכומו של דבר, לאחר ששקלנו את מכלול השיקולים בעניין זה, אנו קובעים כי כל צד יישא בהוצאותיו.

65. תוצאת העררים היא כי על העוררת להשיב למשיבה את סכום המקדמות ששולם לה, בצירוף הפרשי הצמדה בהתאם להוראת סעיף 16(א) לחוק. יצוין כי אין בסמכות ועדת הערר לקבוע את הסדר תשלומי ההחזר; לו תישמע דעתנו, נמליץ לפקיד השומה להתחשב במצבה הכלכלי של העוררת ולאפשר לה פריסת תשלומים נוחה, לפי שיקול דעתו של פקיד השומה.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, י"א תשרי תשפ"ד, 26/09/2023, בהעדר הצדדים.

ברוך ברוכי, רו"ח

חבר

ליאת קציר-מרגלית, עו"ד

יו"ר הוועדה

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים